

فضیلت دعا کردن برای دیگران

علی بن ابراهیم در این باره از پدرش نقل کرده که گفت: عبدالله بن جندب را در عرفات دیدم...

علی بن ابراهیم در این باره از پدرش نقل کرده که گفت: عبدالله بن جندب را در عرفات دیدم که زمانی طولانی دست به سوی آسمان بلند کرده، سیلاب اشک از گونه‌هایش بر زمین سرازیر بود، به گونه‌ای که من شخص دیگری را اینچنین در حال مناجات ندیدم. هنگامی که مردم از عرفات عازم مشعر بودند به او گفتم: کسی را بهتر از تو در حال نیایش ندیدم. عبدالله گفت: به خدا سوگند در آن حال فقط برادرانم را دعا می‌کردم؛ زیرا از امام کاظم (علیه السلام) شنیدم که فرمود: کسی که به دور از چشم برادر (ایمانی) اش در حق وی دعا کند از جانب عرش ندا داده می‌شود که صد هزار برابر آنچه برای او خواستی نصیب تو خواهد شد: «من دعا لأخیه بظهر الغیب نودی من العرش: ولك مائة ألف ضعف مثله«. پس شایسته نبود که من صد هزار برابر دعای مستجاب را به خاطر یک دعا که برآورده شدنش معلوم نیست واگذارم¹. مشابه این نقل، درباره دیگر صحابه نیز روایت شده است².

1 - کافی، ج 2، ص 508 و ج 4، ص 465.

2 - همان، ج 4، ص 465-466.

مأخذ: (صهباي حج، ص 422).